ANUL IV. — Nr. 932. O SINGURĂ EDIȚIE LUNI, 2 SEPTEMBRIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
și se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureștĭ la casa Administrațieĭ.
Din *Județe* și *Străinătate* prin mandate postale.

Un an în țară	30 leĭ;	în străinĕtate		50
Șease lunĭ	15	„	„	25
Treĭ lunĭ	8	„	„	13

Un număr în Străinătate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREȘTĬ și JUDEȚE se primesc NUMAĬ la ADMINISTRAȚIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.

Anunciurĭ la pagina	IV	0.30 b. linia
„ „ „	III	2.— leĭ „
„ „ „	II	3.— leĭ „

Inserțiunele și Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

București, 1 Septembre 1891.

SEPTAMANA

Izbânda dobândită de politica rusească în Constantinopol în cestiunea strimtoareĭ Dardanelelor urmează a fi la ordinea zileĭ în toată presa europeană. Astă-zĭ nu maĭ este îndoială că atitudinea Turcieĭ în această cestiune a fost în mare parte provocată prin rĕspunsul disprețuitor și ironic dat de guvernul britanic, uneĭ întrebărĭ adresată de Poarta în privința termenuluĭ la care trupele engleze vor părăsi Egiptul.

Se zice că Sultanul a fost atât de iritat de această procedare nedelicată a cabinetuluĭ din Londra în cât, de atuncĭ încoace, ambasadorul englez n'a maĭ fost primit la Palat. Afară de aceasta se maĭ zice că ambasadorul german, D. de Radovitz a contribuit și el la excitarea mânieĭ Sultanuluĭ prin modul brusc cu care a intervenit în cestiunea briganzilor, carĭ prinseseră câțĭ-va călătorĭ germanĭ. Dibaciĭ diplomațĭ rușĭ după malurile Bosforuluĭ s'aŭ grăbit a se folosi de această dispozițiune de spirit a Padișahuluĭ, pentru a'ĭ zmulge o însemnată concesiune în privința dreptuluĭ de trecere prin strîmtoarea Dardanelelor.

Nu e vorba, aceste incidente nu trebue să fi fost singurele cauze carĭ aŭ provocat schimbarea de front a politiceĭ otomane. Bărbațiĭ de Stat din Stambul și chiar Sultanul sunt prea finĭ și prea prudențĭ pentru a modifica o întreagă atitudine numaĭ din cauza unuĭ bobărnac diplomatic, la care de altmintrele, sunt obicĭnuițĭ. Pe lângă sus numitele incidente, cauza celor petrecute la Constantinopol a fost de sigur și noua orientare a politiceĭ europene produsă prin apropierea între Franța și Rusia.

Orĭ-cum o fi, un lucru este în afară de orĭ-ce îndoială:

In acest moment înrîurirea engleză pe malurile Bosforuluĭ nu maĭ e a tot puternică. Era firesc ca opiniunea publică în Anglia să se preocupe de această situațiune. Tot ce privește Orientul și maĭ ales căile sale maritime, atinge într'un mod direct interesele vitale ale poporuluĭ englez. De aceia vedem că, de câte-va zile, toată presa engleză nu încetează de a trata cestiunea Dardanelelor. Unele ziare țin chiar un limbagiŭ amenințător. Nu este însă probabil ca să iasă ceva serios din acest rĕzboiŭ pe hârtie. Cele-lalte puterĭ nu par a voi să se amestece într'o cestiune pe care o privesc ca interesând în special numaĭ pe Anglia. Până acum cel puțin, nicĭ un demers nu s'a făcut pe lângă Poartă, care la rîndul eĭ, a avut dibăcia de a preveni lovitura prin o notă confidențială adresată agențilorl eĭ, notă în care dînsa atenuiază însemnătatea învoeleĭ încheiate cu Rusia. Lucrul va trece dar în domeniul faptelor împlinite și va produce cel mult o preschimbare de note diplomatice.

* * *

Tot atât de dibaciŭ procedă Turcia și pentru a ascunde adevĕrata cauză a schimbăreĭ ministeriale care s'a produs într'un mod atât de subit la Constantinopol. Pentru a lua acesteĭ schimbărĭ orĭ-ce însemnătate în privința politiceĭ exterioare, s'a inventat un fel de conspirațiune. Ast-fel, căderea fostuluĭ Vizir Kiamil-Pașa se atribue unor cauze cu totul locale. Se vorbește de o denunțare pe care ar fi primit'o Sultanul, în care se destăinuia urzirea uneĭ conspirațiunĭ menită a rĕsturna ordinea existentă. Această denunțare arată că, sub inspirațiunea fostuluĭ Vizir, s'ar fi adresat luĭ Șeik-Ul-Islam o petițiune cu 40 de iscălitur̆ prin care se cerea depunerea Sultanuluĭ. Această intrigă ar fi fost condusă de către un șeik arab care ar fi primit ca rĕsplată marele cordon *Osmanie* în brilante.

Asemenea știrĭ nu par serioase; ele miroase de departe a intrigĭ țesute pentru a masca adevĕrul. Cu toate acestea, Kiamil-Pașa este arestat, s'aŭ făcut perchizițiĭ în casa luĭ și s'a deschis o anchetă severă în privința celor denunțate contra sa.

* * *

D. Jules Grévy, fost președinte al Republiceĭ franceze, a murit Mercurea trecută în proprietatea sa Mont-sous-Vaudrey, în urma uneĭ pneumoniĭ acute care n'a ținut de cât patru zile. El ajunsese în vârstă de 78 anĭ. Reposatul s'a arătat în tot cursul vieței sale un democrat și republican convins și statornic. Incă tênĕr, el și-a expus viața pe baricade în revoluția din 1830. La 1848 el fu numit comisar al guvernuluĭ republican în departamentul Jura și fu ales ca reprezentant al națiuneĭ. De aci a început cariera sa politică. El s'a distins prin faimoasa propunere relativă la art. 41, 43 și 45 ale Constituțiuneĭ prin carĭ se luaŭ garanțiĭ serioase contra uzurpăreĭ putereĭ de către un ambițios cu apucăturĭ cezareine.

Propunerea luĭ căzu cu mare majoritate; viitorul însă ĭ-a dat dreptate, căcĭ Napoleon izbuti să restoarne Republica și să stabilească cezarismul care a condus Francia la căderea eĭ din 1870.

După lovitura de stat din 1852, el se retrase și se mărgini în a practica advocătura. El rezistă la toate ademenirile Imperiuluĭ și nu primi chiar nicĭ un post de la guvernul republican din 1870, ci reintră pe arena politică ca deputat al departamentuluĭ sĕŭ.

El fu ales președinte al Camereĭ ale căreĭ desbaterĭ le a condus cu o maestrie și cu o imparțialitate rară. La 1873 Grevy își dădu demisiunea din prezidenție pentru a combate cu înverșunare încercările reacționare ale mareșaluluĭ Mac-Mahon. La 1876 el fu reales prezident al Camereĭ și, după retragerea luĭ Mac-Mahon, congresul din Versailles îl numi președinte al Republiceĭ la 30 Ianuar 1879 cu 563 voturĭ din 713 votanțĭ. In această înaltă pozițiune Grévy se arată moderat și păzi cu sfințenie instituțiunile republicane. Sub dânsul Republica franceză se întări în lăuntru și în afară. Ca resplată pentru meritele arătate, el fu reales președinte la 28 Decembrie 1885 cu o majoritate încă maĭ mare de cât la prima alegere.

De sigur Grévy ar fi rămas președinte al Republiceĭ până la sfârșitul vieței sale, dacă nu ar fi avut nefericirea de a mărita pe fica sa cu Wilson. Acesta a compromis pe bătrânul și onestul săŭ socru abuzând de pozițiunea sa pentru a face tot felul de gheșefturĭ murdare. Vina luĭ Grévy a fost de a se arăta slab și încrezător față cu manipulațiunile necorecte ale gineruluĭ săŭ.

In fine la 1887 scandalul isbucni cu faimosul proces Caffarel-Limousin. Se dovedi că Wilson trafica chiar cu decorațiunea legiuneĭ de onoare.

El fu dat în judecată și osândit. Din acea zi pozițiunea luĭ Grévy deveni imposibilă. După câte-va încercărĭ de rezistență, el fu silit să demisioneze. De atuncĭ el duse o viață cu totul retrasă și fu uitat până astă-zĭ când moartea făcu să se vorbească încă odată de numele sĕŭ. Istoria imparțială va ști să recunoască meritele sale, lăsând la o parte slăbiciunile pe carĭ le a plătit în deajuns prin obscuritatea care a învĕluit ultimiĭ anĭ aĭ vieței sale.

* * *

In țară, politica se mărginește la micele certurĭ de partid și de persoane, fiind-că politica românească nu se maĭ face în Bucureștĭ ci la Berlin.

Regele a plecat, însoțit, de ochiĭ lumeĭ, de generalul Florescu.

Călĕtoria M. Sale a început cu Venezia, pentru a se sfârși cu Berlinul.

S'a explicat în acest ziar motivul călĕtorieĭ regale. Dacă vom adăoga că generalul Lahovary a plecat la Bistrița în Transilvania, pentru a saluta pe drăguțul de Impĕrat al fraților noștri asupriți, și că Ferdinand Hohenzollern s'a dus la Cassel, pentru a asista la manevrele armateĭ germane, vom avea un tabloŭ complect.

In suita fie-căruia din Suveraniĭ tripleĭ alianțe, vom găsi câte o lipitoare politică a Românieĭ: Carol I la Umberto; Ferdinand la Wilhelm II și generalul Lahovary (păcat că nu maĭ avem vr'un neamț) la Franz Ioseph.

Tabloul acesta e destul de elocvent și n'avem nevoe să-l maĭ tălmăcim.

*

Tinerimea noastră universitară are de luptat de la un timp încoace cu politicianiĭ de la cârmă, orĭ de câte orĭ vine vorba de congresele studențeștĭ.

Fiind-că studențiĭ aŭ arĕtat multă independență de caracter și fiind-că politicianiĭ noștri sunt legațĭ de mâinĭ și de picioare față cu streinătatea, de aceea li se pun bețe în roate și se caută a li se tăia pofta de congrese și de aspirațiĭ politice maĭ înalte de cât treptele tronuluĭ luĭ Carol I.

Studențiĭ să vegheze. **Neagu.**

GAZDELE LUI LICINSKY

Primim o scrisoare din Zaribrod (Bulgaria) în care ni se spune că banditul Licinsky, a dat acum cât-va timp suma de 1200 leĭ luĭ Mito Moș Marin din comuna Niculițel, spre a cumpăra un clopot pentru biserica cea nouĕ din zisa comună.

Aceștĭ banĭ aŭ fost dațĭ de bandit la via luĭ Mito, pe care o are la Sarica, împreună cu un revolver ca suvenir.

De asemenĭ a maĭ dat preotuluĭ Gheorghe 200 de leĭ spre a'l pomeni în fie-care zi în biserică, aceștĭ banĭ aŭ fost dațĭ popiĭ la via luĭ pe care o are în Gurgaia, în marginea comuneĭ Niculițel.

Aceștĭ banĭ sunt luațĭ de la un anume Ivanciu Seirecoff, prădat de bandit.

Licinsky întrebând în maĭ multe rîndurĭ pe Mito, ce face cu clopotul, acesta a rĕspuns că l'a comandat în Rusia și că'ĭ maĭ trebue banĭ spre a'l scoate; banditul ne-avênd îĭ făgăduise să-ĭ dea la prima ocazie ce va găsi, jefuind pe vr'ún bogătaș.

Se zice că popa Gheorghe ar fi cumpărat cu aceștĭ banĭ o vie de lângă via luĭ de la Gurgaia.

Tot acestuĭ popă i se impută că ar fi îndemnat pe Licinsky să ucidă pe preotul Eniu din comuna Niculițel, în anul 1885, pentru că acesta nu-ĭ dăduse o fată de soție.

O anchetă ar descoperi dacă aceste fapte sunt adevĕrate și dacă în sarcina popeĭ Gheorghe nu maĭ sunt și altele.

„Adevĕrul" la Iașĭ

30 August, 1891

Domnule Director,

Situația politică în Iașĭ, acum înaintea alegereĭ de Duminecă 1 Septembrie, e maĭ caraghioasă de cum vĕ putețĭ închipui.

In corespondențele mele din urmă v'am comunicat desființarea de fapt a Ligăĭ-Langa.

Acum desființarea s'a decretat în chip oficial.

Joĭ 29 August seara, liberaliĭ-naționalĭ s'aŭ întrunit în localul Clubuluĭ lor din strada de Sus — și după îndelungate discuțiĭ *a luat hotărîrea să voteze pentru candidatul junimist, D. Iacob Negruți.*

Liberaliĭ-disidențĭ (lateraliĭ) *n'aŭ luat încă nicĭ-o hotărîre.* Eĭ se vor întruni mâine, Sâmbătă seara, în saloanele D-luĭ G. Mârzescu și *cu câte-va ore înainte de alegere vor hotărî ce aŭ de făcut*

D. Mârzescu lasă a se înțelege, orĭ către cine vorbește, că D-sa e de părerea că fie-care alegător să fie lăsat liber să voteze pentru candidatul ce-ĭ inspiră maĭ multă încredere. Cine e însă așa de naiv să nu înțeleagă că marele elector de la Iașĭ dă și de astă dată concurs *conservatorilor*, ca un vrednic membru al „familieĭ *liberale?*..."

Și D-niĭ aceștia liberalĭ-naționalĭ și liberalĭ disidențĭ se pretind *unițĭ!* Și Domniĭ aceștia trec în fața publiculuĭ ca și cum ar merge mână în mână! Și D-niĭ aceștia scot împreună o gazetă intitulată *Uniunea liberală*, „organ al liberalilor *unițĭ* din Iașĭ!..."

Dar... apropo de *Uniunea liberală!* Vețĭ fi observat de sigur că numĕrul de Joia trecută n'a apărut.

Voițĭ să științĭ din ce cauză? Iat-o:

Naționaliĭ-liberalĭ daŭ un articol de fond, în care spuneaŭ că liberaliĭ vor vota candidatul junimist și îndemnând pe cetățenĭ să facă același lucru.

D. Mârzescu vine la tipografie și oprește tipărirea ziaruluĭ. D-sa dă un alt articol, în care încerca s'o scalde.

D-niĭ Tănase Gheorghiu și N. Gane, opresc la rândul lor tipărirea articoluluĭ D-luĭ Mârzescu, și daŭ D-nealor un altul.

D. Mârzescu, ordonă pentru a doua oară publicarea articoluluĭ dat de D-sa.

D-niĭ Gheorghiu și Gane opresc din noŭ tipărirea și daŭ un al patrulea articol, de astă-dată reprodus din *Voința Națională.*

D. Mârzescu iar se opune. Şi în fine cu mare greutate s'a convenit să se amâne numĕrul de Joĭ, să nu maĭ apară și să se publice în fruntea celuĭ de Duminecă *hotărârea* naționalilor-liberalĭ, de a vota pentru junimiștĭ și *nehotărârea* liberalilor disidențĭ.

Se poate maĭ mare caraghioslâc de cât aceste scene familiare între liberaliĭ-*unițĭ?* Se poate maĭ ciudată căsnicie de cât aceasta?

E de remarcat că s'a evitat a se face vre-o întrunire publică. Resturile desființăreĭ Ligeĭ evită să dea ochĭ cu publicul. Chiar junimiștiĭ, carĭ aŭ interes să facă propagandă pentru candidatura D-luĭ Negruzzi, n'aŭ voit să provoace o întrunire, — aceasta de sigur pentru a nu îngreuia pozițiunea liberalilor-naționalĭ carĭ s'aŭ hotărît să-ĭ voteze. In această împrejurare junimiștiĭ nu s'aŭ prea arĕtat oamenĭ de *eră nouă.* Din contra, eĭ aŭ dovedit că practică tot vechile deprinderĭ ale celuĭ maĭ detestabil politicianism, dacă ele duc la isbândă.

Publicul e indignat de asemenea imoralitățĭ „politice". Șarlătănia politicianilor noștri nu maĭ e nicĭ măcar fină. Grosolănia te izbește la întâia vedere.

In Iașĭ se maĭ mânține încă *jocul păpușilor.* Păpușariĭ le joacă *„cu perdea"* saŭ *„fără perdea"*, *„pe uliță"* saŭ *„pe hudiță"*, după pofta clientuluĭ.

Păpușariĭ noștri politicĭ își joacă de o vreme încoace păpușile lor numaĭ *„fără perdea"*, numaĭ *„pe uliță!..."* Aŭ pierdut orĭ-ce rușine, orĭ-ce jenă. Indrăzneala lor nu maĭ cunoaște marginĭ.

Când oare vor da socoteală de atâta nerușinare, de atâta bătae de joc? Când publicul se va deștepta și va căuta să-ĭ țintuiască cu disprețul sĕŭ la stâlpul rușineĭ? **Iassiensis.**

CONGRESUL
PENTRU CAUZELE TUBERCULOZEĬ

IV

Tuberculoza în locuințele lucrătorilor.

D. *Ollivier.* — Din cauză că aceștia locuesc maĭ tot-d'a-una o singură cameră; lucrătoriĭ apoĭ se succed des ca locatarĭ și devin ftizicĭ, fiind suficient să fi locuit un ftizic acea cameră. Ftiziciĭ nu pun nicĭ o grijă asupra loculuĭ unde își arunc sputa. Săteniĭ de și aŭ un aer maĭ curat, dar pentru că sînt maĭ murdarĭ de cât lucrătoriĭ din orașe, mor de asemenea mulțĭ.

Cere ca administrația să dezinfecteze locuințele unde a murit un tuberculos. Cea ce se face pentru alte boale să se facă și pentru tuberculoză.

Tuberculoza umană și tuberculoza aviară.

D-niĭ *Cadiot, Gilbert și Roger.* — Fac expunerea detaliată a cercetărilor lor și constată că există diferențe profunde între tuberculoza mamiferelor și galinaceelor, și că ceĭ doĭ baccilĭ, de sigur, aparțin la două speciĭ diferite. Eĭ aŭ însă un fond comun care permite de a-ĭ crede ca plecând dintr'o tulpină comună.

D. *Baivy.* — Citează observația cu un cocoș care a devenit tuberculos în curtea unuĭ abatoriŭ.

D-niĭ *Courmont și Dor.* — Refuză a găsi atât de adâncĭ diferențele între baccilul aviar și Koch, după cum spun DD. Strauss și Gamaleia. Din cercetările lor, trag concluziile acestea:

1. Găina nu e absolut refractară tuberculozeĭ mamiferelor;
2. Calea digestivă nu e o cale sigură de infecțiune;
3. Leziunele tuberculozeĭ umane se pot propaga în serie pe găină prin circulațiĭ sub-cutanee.

Ședința din 31 Iulie.

A patra chestiune: *Profilaxia tuberculozeĭ umane și animale.*

D. *Arloing.* — D-sa crede că ar fi găsit soluțiunea de a concilia interesele comercianților cu acele ale igieneĭ publice. Crede că s'ar putea distruge întreaga carne tuberculoasă și că aceasta n'ar da loc tocmaĭ la marĭ cheltuelĭ.

D. *Nocard* însă găsește greșit calculul D-luĭ Arloing. Cifrele animalelor tuberculoase nu le putem ști și cu atât maĭ mult prevede. Aceasta pentru că în Franța nu aŭ un serviciŭ al abatorielor. Dovadă că nu se pot calcula așa cu probabilitățĭ. D-sa citează comunicarea D-luĭ Vincent (Bucureștĭ) care a spus congresuluĭ că maĭ nainte de a se acorda idemnitatea măcelarilor nu se găsea de cât 3—4 la 100 de cornute marĭ, azĭ se află 30 la o mie.

D. *Trasbot.* — Cere severe mĕsurĭ, în inspecția cazurilor și ca abatoriele particulare să se interzică cu desăvârșire.

D. *Butel.* — Spune că nu putem aștepta realizațiunea imediată a acestor mĕsurĭ în privința cărnurilor de animale tu-

berculoase, Congresul însă să caute mijloace paliative.

Legea vrea ca pretutindenea unde există un abatoriŭ să fie şi un serviciŭ de inspecţie al cărnurilor. Legea a rĕmas iluzorie.

Cere ca Congresul să intervie cu autoritatea sa.

In ce priveşte laptele, cere ca să se creeze o supraveghere sanitară specială.

D. *Degive*. — Găseşte excelentă cererea D luĭ Arloing de a se distruge toată carnea infectată, dar e neliniştit cu despăgubirile carĭ aŭ să se urce la sume marĭ. Pentru aceea cere fierberea lor şi punerea lor în vînzare. Propune înfiinţarea uneĭ case care să dea despăgubirĭ; fondul să se formeze din taxe impuse proprietarilor,

D. Laquerriére. — Propune congresuluĭ maĭ multe mĕsurĭ:

Vacăriele să fie obiectul unor inspecţiĭ. Ca vînzătorul să fie respunzător de animalul vîndut tuberculos. Un serviciŭ de inspecţie al tîrgurilor. Un serviciŭ de inspecţie al abatoriilor.

D. Robcis. — Din examenul făcut asupra 3,516 capete de vită, a constatat că cele lăptoase daŭ cel maĭ mare contingent de tuberculoză.

D. Espina y Capo (Madrid). Propune o serie foarte mare de mĕsurĭ cu privire la profilaxia tuberculozeĭ umane şi animale.

V.

Diagnosticul tuberculozeĭ la animale prin ajutorul limfeĭ luĭ Koch.

D. Cagny.—Treĭ-zecĭ de animale cornute marĭ aŭ fost luate din tîrg şi li s'a făcut injecţiunĭ cu limfa luĭ Koch. Temperatura s'a luat la fie-care oră de un grup de veterinarĭ. Reacţiunea febrilă s'a observat la patru cornute. S'aŭ sacrificat toate şi s'aŭ găsit tuberculoase numaĭ cele patru.

D. Verneuil. — Anunţă că „l'Oeuvre de la tuberculose“ dă 3000 de francĭ premiŭ pentru cel maĭ bun memoriŭ asupra diagnosticuluĭ *tuberculozelor latente.*

Şedinţa din 1 August

A cincea chestiune: *Despre agenţiĭ capabilĭ de a distruge baccilul Koch, nevătămător pentru organizm, din punctul de vedere al profilaxieĭ şi al terapeuticeĭ tuberculozeĭ umane şi animale.*

D. Saudras. — Face o comunicaţie asupra tratamentuluĭ tuberculozeĭ pulmonare prin inhalaţiunĭ antiseptice de vaporĭ medicamentoşĭ.

D. Arthaud.— Vorbeşte despre întrebuinţarea *metodeĭ tonice în tratamentul tuberculozeĭ*. Acest tratament trebue să fie instituit pe două baze principale: un medicament etiologic şi o medicaţiune avênd ca scop menţinerea stăreĭ generale. Taninul şi creozotul, de o parte, iar de alta alimentaţie cu un kilogr. de pâine şi 300 carne. Autorul are în sprijin 2000 de tuberculoşĭ trataţĭ ast-fel.

D-niĭ *Weil şi Diamantberger*. — De doĭ anĭ, autoriĭ întrebuinţează *în tratamentul tuberculozeĭ pulmonare gaiacol*. Părţĭ egale de gaiacol şi de oleŭ de migdale dulcĭ. Din 14 tuberculoşĭ în primul grad, 8 aŭ fost vindecaţĭ, iar 6 amelioraţĭ. Din 18 de al doilea grad, 3 agravaţĭ, 2 morţĭ şi 12 amelioraţĭ. In fine din 15 de al treilea grad, tratamentul a produs 7 amelioraţiunĭ manifeste.

D. Desprez. — Citeşte o notă *asupra aplicaţiuneĭ cloroformuluĭ* în maladiile epidemice şi contagioase şi în particular *în tuberculoză*. Inzistă asupra proprietăţilor anti-baccilare ale cloroformuluĭ.

D. Picot. — Vorbeşte despre tratamentul sĕŭ *cu injecţiunĭ subcutanee de gaiacol iodoformat*. Arată succesele ce le-a avut, afară de cazurile când leziunĭ întinse cuprinsese ambiĭ pulmonĭ. Lavant, plin de precauţiune nu conchide încă la vindecarea lor. Timpul singur ne va permite de a conchide.

D. Coudray. — Găseşte nesigure şi încete metoadele cu injecţiĭ de iodoform, gratage, rezecţiunĭ, etc. A întrebuinţat *injecţiunile sclerojene de clorur de zinc* (metoda luĭ Lannelongue). Trage aceste încheierĭ: 1) Injecţiunile profunde sunt utile; 2) Dacă e trebuincioasă intervenţia operatorie, aceste injecţiĭ se proceadă pentru că limitează rĕul; 3) Compuria e un adjurant ca şi repausul după un exerciţiŭ graduat şi metodic.

D. Valenzuela (Madrid.)—*Respiraţiunea de acid osmic cu aier suboxigenat* e mijlocul care modifică maĭ mult mersul tuberculozeĭ pulmonare. 30 de cazurĭ tratate ast-fel s'aŭ vindecat.

D. Moulé.—Arată nişte piese demonstrative despre unele cazurĭ rare de evoluţie a tuberculozeĭ la animale: tuberculoza oaselor, a măduveĭ oaselor, a ţesutuluĭ celular subcutaneŭ şi intermuşcular, a rinichilor, la bovidee; tuberculoza oaselor la porcĭ; tuberculoza la cal.

D. Marguez. — Intrebuinţează *sărurile de plumb şi în particular acetatul de plumb în ftizie*. E avantagios în diareele tuberculoşilor, în sudorĭ şi ca antipiretic.

D-niĭ Hanot şi Létienne.—Prezint o notă *asupra boaleĭ cistice în tuberculoză*. Aŭ făcut studiĭ speciale. Aŭ găsit *bacillus coli comunis, staphilococci albus şi aureus*, căcĭ în capsule saŭ nu, de volum deosebit. Odată aŭ găsit baccilul Koch. De aci reiese că pe nedrept s'a exagerat puterea antiseptică a bileĭ.

D. de Backer.—Intrebuinţează o serie de antiseptice pe care le introduce prin calea spodermică: sparteina, arsenialul de strichnină, lucaliptol, gaiacol, clorura de zinc.

D-niĭ Huchard şi R. Faure-Miller.—Aŭ experimentat injecţiunele subcutanee dintr'o soluţie de 10 grame camfor la 100 de oleŭ de olive sterilizat. Fie-care injecţie (de 10 centigrame) a fost ridicată la 25 şi chiar repetată de două orĭ pe zi. Maĭ târziŭ aŭ adăogat camforuluĭ, gaiacol şi iodoform; experienţa însă i-a silit să revie la injecţiele simple de camfor.

Injecţiele nu sunt dureroase şi nu lasă urme. Efectele ar fi bune. Nu pretind că camforul ar avea o acţiune antibaccilară, dar aduce linişte în organizm şi-l ajută în luptă.

D. secretar general dă cetire propunerilor prezintate Congresuluĭ.

După discuţiune animată Congresul votează aceste deziderate:

1. Ca inspecţiunea sanitară să se exercite peste tot teritoriul;

2. Ca tăerile particulare să fie înlocuite cu abatoriĭ în tote comunele cu cel puţin 5,000 de suflete;

3. Ca toate cărnurile tuberculoase să se facă inofensive prin mijloace apropiate şi ca propietarilor să li se dea o indemnitate;

4. Este grabnică trebuinţă ca să se supună uneĭ supraveghierĭ sanitare văcăriele industriale destinate vânzăreĭ laptelui în natură, aflate în oraşe saŭ vecinătatea lor;

5. Orĭ-ce local în care va fi murit un tuberculos saŭ va fi locuit, va trebui imediat dezinfectat pe cale administrativă.

Inainte de a se despărţi, Adunarea decide ca viitorul Congres să se ţină în 1893, sub preşidenţia D. Verneuil.

I. St. Furtună.

INSTREINARE

Suflet sfăşiat din leagăn, amorţit de-atîta zbucium
In zădar în nopţĭ senine caţi pustiul cel de bucium
Cu-a luĭ doină plîngătoare tremurînd pe luciĭ valurĭ!
Luna palid'a luĭ Bucur nu-ĭ ca luna de pe dealurĭ
Ce-alerga înflăcărată ca fecioara de la munte
De se răcorea în rîurĭ.. Peste ape e o punte
Ce o trecĭ în nepăsare cunjurînd pe cerşătorĭ,
Nu în luntre să te legenĭ şi cu ochiĭ visătorĭ
Să-ţĭ priveştĭ tăcut în apă fericirea ta şi chipul,
Pe când luna cu o rază argintește 'n mal nisipul
Glas de bucium, codru tainic, luntre, lună şi Siret
Nu veĭ maĭ zări de-acuma tu, nenorocit poet!
Sfarmă-ţĭ lira plîngătoare, eară pana 'n miĭ ţi-o rumpe,
Pentru sufletele moarte nu maĭ pierde versurĭ scumpe;
Drăgălaşe păsărele ne maĭ stând să te asculte,
Cu-a lor laude tîmpiţiĭ nu lăsa să te insulte.
Dornic nu căta 'n ferestre chipul blînd al uneĭ fete
Ce cu farmecul iubireĭ toată viaţa să te'mbete:
Pe-al tăŭsuflet, cît de mare-ĭ, nu spera să pue preţ,
Pentru haina-ţĭ ponosită neavênd decît dispreţ...
Şi pe cine păn'la tine aĭ putea oare s'ardici
Când în munţiĭ ăştĭ de carne, toate inimile-s micĭ!
Lasă-ĭ, lasă'n plata vremeĭ negustorii de iubire.
Nu-ţĭ maĭ feşteli degeaba cugetare şi simţire...
Iar pe micele canaliĭ ce-ţĭ strâng mîna cu căldură
Pe când inima le fierbe de invidie şi ură,
Le înnalţă cît maĭ tare şi le-aruncă toată slava
Căcĭ în sus şi cu alaiurĭ e firesc să sboare pleava.

Suflet sfăşiat din leagăn dar apururea senin
In zădar îţĭ cauţĭ lumea, tu în vecĭ veĭ fi străin.

Eugen Vaian

Instrucţia gratuită laică şi obligatoare

Avem principiile, avem garanţiile principiilor, ne rĕmâne a căuta din noŭ năzuinţele şi mijloacele necesare pentru a conserva şi apăra, pentru a întrebuinţa şi aplica aceste garanţiĭ, chiar în societate.

Eĭ bine! aceste mijloace, pentru grăbirea şi prepararea acesteĭ opere, această pregătire a duhuluĭ pentru ideia comună acest mod de transmitere şi aruncare de raze, acest fir conducător pentru propagarea şi transmiterea lumineĭ atât de des stinsă, această putere emisivă, cea maĭ sigură, cea maĭ eficace, cea maĭ activă, pentru condensarea şi conservarea aceste̦ĭ căldurĭ vitale, atât de des înăbuşită, atât de des perdută, acest mijloc de fecondaţie, al aceste̦ĭ vieţĭ atât de des distruse, şi singura capabilă, să ţie piept, d'odată tuturor tiraniilor, violenţelor, tuturor neliniştelor şi tuturor torturilor. Aceasta este instrucţia, dar instrucţia *civică*, pârghia cu care noĭ—la rândul nostru—trebuie să rĕsturnăm şi să distrugem lumea veche, zguduită de mâinile puternice ale părinţilor noştriĭ; aceasta consistă în şcolĭ, dar şcoalele *laice*. In asta trebuie să se concentreze toate forţele noastre, aci trebuie întrebuinţat tot zelul nostru, toată ardoarea noastră de oamenĭ liberĭ şi de cetăţenĭ, de revoluţionarĭ şi democraţĭ.

Universităţile şi comunele în secolul al XIV aŭ zguduit cu forţe comune, teocraţia şi feodalitatea; învĕţământul *laic* şi sufragiul universal vor fini opera noastră, resturnând biserica şi dreptul divin, aceştĭ douĭ din urmă stâlpĭ aĭ despotismuluĭ şi ale superstiţiuneĭ.

P'aicĭ vom ajunge a învinge această mizerie morală, această amorţire ale facultăţilor intelectuale, această letargie a sufletuluĭ omenesc, această prăbuşire în care omenirea par'că se complace, maĭ cu seamă în satele noastre. Vom ajunge a alunga ignoranţa, izvorul tuturor relelor, tuturor mizeriilor noastre, tuturor nădejdelor noastre înşelate, tuturor învingerilor ce suferim în viaţa individuală ca şi în cea socială.

Luminând raţiunea omuluĭ, reînviind în inima sa simţimântul adevĕruluĭ, al dreptăţeĭ şi al libertăţeĭ, vom face ca sufletul sĕŭ să fie d'asupra pasiunelor brutale, d'asupra orĭ căreĭ atingerĭ exterioare; 'l vom pune într'un mediu din care să nu se maĭ poată coborî; îĭ punem în mânele sale o torţă, care nu se maĭ poate stinge, şi care îĭ arată drumul, cum ni l'a arătat la toţĭ în tot-d'auna, şi ne-a sprijinit chiar la încercările cele maĭ teribile ale vieţeĭ.

Dar pe de altă parte, această ignoranţă în care lincezeşte poporul, aceasta mizerie în care e reţinut cu forţa, nu se pot înlătura nicĭ măcar învinge precum nu pot fi înlăturate saŭ învinse, nicĭ regenerarea ce urmărim să desăvârşim, nicĭ oameniĭ ce căutam să se formeze, să se reconstituiască—dacă vom lăsa, cum am făcut până acuma, cu o culpabilă indiferenţă, jumătatea generaţiuneĭ ce trebuie să ne urmeze, să sugă în şcoalele congreganişt-i-lor şi în seminariĭ, principiile enciclici-lor saŭ a *Sylabus-u-luĭ* şi să se nutrească cu spiritul ultramonatismuluĭ, lepra lumeĭ, de care Pasquier zicea deja în secolul al XVI-lea „que dieux semblait l'avoir conservé pour le malheur de la France;“ „Ca D-zeŭ l'a conservat par'că pentru nenorocirea Franţeĭ“, să se nutrească cu acest spirit veştejit, lepădat şi respins cu dispreţ, de ceĭ maĭ oneştĭ şi maĭ iluştriĭ, din toate ţările, nu numaĭ în Franţa, cu acest spirit care pătează, otrăveşte şi usucă tot ce atinge şi care astă-zĭ ca şi în zilele luĭ Pascal, când le a stigmatizat cu ferul roşiŭ în scrisoarele sale „Lettres provinciales“ astă-zĭ ca în tot-d'a-una, acest spirit, conrupe şi denaturează ceea ce nu poate învinge.

Principiile civilisaţiuneĭ moderne, de pildă, cător calomniĭ nu resistă ele, din partea acestuĭ spirit ultramonatist, de câte orĭ nu 'l demască, şi totuşĭ are la urmă neruşinarea, ca după ce el însuşĭ a conrupt şi denaturat, a stricat şi ruinat oameniĭ şi lucrurile, principiile şi instituţiunile, atât în natură cât şi în aplicaţiunele lor, în conduita cât şi în actele lor... are neruşinarea încă, zic, să spuie şi să le declare ca rele pernicioase, nenorocite, resvătitoare... Maĭ ştiŭ eŭ cum?

Inamiciĭ noştriĭ nu ne vor ataca, cum nu ne-aŭ atacat nicĭ odată, cu peptul deschis, faţă în faţă, nu eĭ, b'ochează toate principiile noastre, minează toate instituţiunile noastre, depravează toate inimile conrupe toate consciinţele, strică toate resorturile corpuluĭ individual saŭ social şi pe de altă parte sbiară în gura mare, de pe înălţimile amvonuluĭ lor contra conrupţiuneĭ secoluluĭ, contra enervăreĭ sufletelor contra lucsuluĭ etc. etc.

Şi aci e mare dificultate de a lupta contra acestor proteĭ, cu sute de braţe sute de gurĭ şi sute de urechĭ.

Se înţelege uşor că poporul incapabil de a se descurca din ast-fel de urzeală ne maĭ ştiind, fără busolă, încotro să se întoarcă, se duce în mijlocul turmentelor şi vijeliilor după cel maĭ puternic şi maĭ iscusit.... saŭ acela care lupta mereŭ şi sistematiceşte, contra ordineĭ lucrurilor stabilite, acela care are în tot-d'a-una toate preparate spre a culege rămăşiţele unuĭ naufragiŭ, ce însuşĭ l'a adus în cele maĭ de multe orĭ, saŭ ale uneĭ tempeste de el însuşĭ rădicate.

Asemenea din cauza târâreĭ lor pe pântece, înaintea tuturor puterilor, orĭ care ar fi ele, aceştĭ întunecoşĭ locuitorĭ aĭ umbrelor şi ruinelor, sfârşesc prin a fi întot-d'a-una în picioare, la fie-care nenorocire a Franţeĭ.... nu pentru a plânge cu ea împreună, ci pentru a ajuta înea aservirea sa.

(Va urma) **B. C.**

Staţiunile balneare

Directorul nostru a arătat maĭ dăună-zĭ starea mizerabilă a băilor de la Lacu-Sărat; iată acum complectarea criticeĭ sale făcută de *Telegraful român*:

Furturile de la Călimăneştĭ şi Bivolarĭ

Ancheta.—Focul de la staţiunea termală Bivolari

Sunt câţĭ-va anĭ de când mĕ ocup cu mersul băilor de la Călimăneştĭ, şi maĭ ales de negligenţele şi furtişagurile ce se comiteaŭ în secţia tehnică. — Tot ce am scris prin ziarele *Unirea* şi *Telegraful Român* s'aŭ petrecut şi maĭ dihaĭ de cât îmĭ închipuiam eŭ.—Inginerul Mèrcier, după ce a stricat apele de la Bivolarĭ, după ce a curăţat grădina Ostrovu de arboriĭ eĭ secularĭ, după ce şi-a umplut buzunarele, a plecat pe icĭ în colo lăsând o lipsă de câte-va miĭ de francĭ. In locu-ĭ cu lucrările de la Călimăneştĭ şi Bivolarĭ a rĕmas inginerul Adamovicĭ, care încurajat de lipsa controluluĭ din partea ministeruluĭ Domeniilor, a urmat pe calea predecesoruluĭ sĕŭ.—Anunţasem într'o dare de seamă de la Călimăneştĭ, din luna trecută că se va face o anchetă serioasă la serviciul tehnic.

Şi ancheta ar fi avut multe de descoperit, ca falşurĭ în acte publice, din care falşurĭ ştiŭ sigur că s'a trimes un bun pachet ministeruluĭ Domeniilor. Era vorba să se facă o pepinieră de plantaţie lângă grajdurile băilor Călimăneştĭ, decĭ 'ĭ revenea inginerului Adamovicĭ o sumă de o sută şi maĭ bine de francĭ pe zi.

Inginerul întrebuinţa 30 de oamenĭ pe zi, trecênd pe fie-care om cu 1.70 în registru de plată, pe când în realitate îl plătea cu 80 centime. Apoĭ pe lângă asta în timp de treĭ lunĭ de zile nu se săpase maĭ mult de 30 metri lungime şi 10 metri lăţime, la o adîncime de un metru, terenul pentru îngroparea arbuştilor. — Poate orĭ şi cine să 'şĭ închipuiască cât lucraŭ pe zi aceştĭ lucrătorĭ, ca să facă o aşa teribilă lucrare. — De şi Ostrovul avea cea maĭ bună fîneţe, D-nu Adamovicĭ dase ordin ca fîneţea s'o arunce pe Olt, ca ast-fel să 'ĭ se plătească D-luĭ cheltuelĭ de furagiu.

Toată lumea din băĭ era îndignată de hrapturile făţişe ale acestuĭ inginer, decĭ ancheta era inevitabilă.

De şi a trecut câte-va sĕptămânĭ fără ca vr'o anchetă să se constitue, în sfârşit a dat D-zeŭ ca zilele trecute să se trimeaţă un inspecter financiar.—Dar un a tot putinte de la Domeniĭ anunţă pe Adamovicĭ de venirea ancheteĭ, şi în noaptea de Marţĭ 20 August spre Mercurĭ lucrările de la Bivolarĭ iaŭ foc de patru părţĭ pe la 11 noaptea şi D-nu Adamovicĭ a doua-zi la 4 ore dimineaţa ridică dosarele de la Călimăneştĭ, trimiţând următoarea scrisoare copistuluĭ Brănescu.

Domnule Brănescu,

„Vĕ rog să 'mĭ trimeteţĭ No. următor, cât şi dosarele Bivolarĭ pe 90—91“.

De şi ancheta trimeasă ca să descopere causa foculuĭ, caută să facă lucrurile muşama, orĭ şi cine poate vedea că D-nu Adamovicĭ nu poate să easă curat din această afacere cu tot patronagiul luĭ Costică Botea, care mi se pare că ferbe în acelaş cazan cu inginerul. **Vilceanu.**

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

FELIX DE STEYNE

(17)

Misterul de la Turnul Eiffel

VII

Doctorul Ferreol recomandă fără să vrea pe un oare-care Durandeau

— Ciudat! repetă D. Ferreol.

— Tot e ciudat în viaţa D-voastră; un medic, o ştiţĭ tot aşa de bine ca şi mine. Acuma întêiŭ, de două-zecĭ de anĭ are să 'mĭ slujească diploma de inginer. Când am isprăvit şcoala, mi s'a oferit un loc de treĭ miĭ de francĭ la o sută de leghe de Paris. Dar 'mĭ era dragă o fată fără zestre, o orfană, o simplă lucrătoare. Am refuzat locul, ca să intru la prefectura poliţieĭ. Par'că era vocaţia mea.

— Dar, murmură doctorul, de ce n'aĭ spus D-luĭ Labruny, care 'ţĭ este gîndul?

— Pentru că ar fi fost mijlocul cel maĭ sigur să nu isbutesc.

Nu numaĭ că D. Labruny s'ar fi cumpĕnit să 'mĭ dea postul ce ceream, dar chiar de mi'l-ar fi dat am fi fost jenaţĭ unul de altul. Sunt sigur că tatăl D-neĭ Fontanes nu admite că poate să fie un asasin în casa sa. Trebue să fiĭ poliţist, ca să 'ţĭ treacă prin cap că poate să fie un criminal într'un grup de oamenĭ cinstiţĭ.

— Şi Persanul? întrebă doctorul.

— Persanul e tot sub zăvor. Ceea-ce fac, dovedeşte că nu-l cred vinovat. Dar nu maĭ puţin adevĕrat că arestarea luĭ m'a pus pe calea cea bună.

— Aĭ bănuelĭ? întrebă D. Ferreol repede.

— Chiar faţă cu D-voastră, D-le doctor, trebuia să tac. Deja am pe cuget arestarea bietuluĭ Ali, căruia judecătorul de instrucţie n'are să'ĭ dea drumul aşa uşor. Mĕ voiŭ păzi bine să nu compromit pe orĭ cine ar fi aşa uşor.

— Şi trebue să păstrez secretul faţă cu D. Labruny?...

— Eram să vĕ rog.

— Aceasta mĕ jenează mult... murmură doctorul.

— Pricep, doctore; dar întêiŭ intru la D. Labruny după recomandaţia prezidentuluĭ juriuluĭ maşinelor, ceea-ce vĕ scapă de rĕspundere; apoĭ, de voiŭ reuşi, scuza D-voastră va fi de a fi scutit pe amicul D-voastră de preocupaţiĭ nouĭ şi penibile; dacă din contră nu voiŭ reuşi, ceea-ce se poate, n'aĭ să aĭ nicĭ o nemulţumire din pricina mea. In opt zile voiŭ dispare şi pentru tot-d'a-una. Are să fie foarte simplu. O notă a prefectureĭ poliţieĭ va înştiinţa pe D. Labruny că numitul Durandeau, funcţionar la uzina sa, a fost călcat de un omnibus şi că a murit pe dată.

— Dar D. Labruny are să vrea să te înmormênteze.

— Când va primi înştiinţarea, Durandeau are să fie îngropat de douĕ-zecĭ şi patru de ceasurĭ.

— Nu maĭ am ce să zic....

Şi D. Ferreol se despăţi de poliţist oftând.

Ce dramă avea să se maĭ petreacă şi ce descoperire pretindea că are să facă Durantin în această casă, în care eraŭ numaĭ oamenĭ a căror insistenţă de mult fusese probată!

Durantin cu pas domol se duse spre poarta usineĭ, intră cu o hesitare calculată, cercetând dintr'o privire pe toţĭ câţĭ eraŭ în curte, apoĭ se duse la un lucrător şi-l întrebă de Rondel spuindu-ĭ că vine din partea D-luĭ Labruny.

— D-le Rondel! făcu lucrătorul care era la vr'o doĭ treĭ paşĭ departe de fereastra deschisă a birouluĭ.

Rondel nu rĕspunse.

Era dus cu gândul în contemplarea pavilionuluĭ, în care nu maĭ era D. Fontanes.

— D-le Rondel! repetă maĭ tare lucrătorul cu o mişcare din umerĭ în care era un fel de milă.

Tânărul auzi de astă-dată şi poliţistul înaintând politicos, îĭ spune în scurt de ce venise.

— Intră D-le, zise Rondel silindu-se să se smulgă din ghiarele fixe ce-'l întâmpina.

VIII

Durantin e maĭ încurcat ca orĭ când

Cum spusese D-luĭ Ferecol poliţistul hesitase multă hreme până ce să se hotărască să se facă funcţionarul D-luĭ Labruny.

Dar ce 'l făcuse să ia această hotărîre?

Cu toată decepţiunea cercată în urma urmărireĭ ridicule a luĭ Randel până pe platforma cea mare a turnuluĭ, îĭ rĕmăsese în minte o impresiune de care n'a putut să se scape.

Ca şi judecătorul ce nu putuse să se hotărească să dea drumul nenorocituluĭ acusat, pe care nişte împrejurărĭ ciudate 'l făcuseră să cază în ghearele sale, tot aşa şi poliţistul nu putuse să se hotărască să lase urma pe care fusese pus instinctiv.

De a doua zi, de şi bombănia contra slăciciuneĭ sale şi 'ĭ era ruşine de o îndărătnicie ale căreia resultate prevedea că aŭ să fie nule, se puse iar la pândă la cărciumarul din strada Orleans.

Vĕzuse iar pe Randel urcându-se într'o trăsură, se urcase şi el într'una şi 'l urmărise până în câmpul luĭ Marte.

Ca şi în ajun, tênĕrul se urcase pe turn şi fumase o ţigară uitîndu-se la fîntînele luminoase.

Se purta ca toată lumea.

Şi această plimbare, îl înfurià şi maĭ tare contra luĭ însuşĭ.

Jură să nu maĭ vie.

Dar a doua zi, la aceiaşĭ oră; bea un pahar de vin pe terasa cărciumeĭ din faţa uşi.

De astă dată, când Randel eşi din biroŭ, la staţie nu era nicĭ o trăsură.

— Poate că n'are să se ducă, se gândi Durantin.

Durantin se înşelă.

Randel făcu un ocol şi coborâ strada Orleans cu pas pripit, apoĭ o luă pe bulevardul Montparnas ce dă în spatele Invalizilor.

Mergea foarte iute, ca omul tare grăbit.

— La naiba! murmură Durantin ce abia se ţinea de Randel; cu aşa picioare n'aĭ nevoe de trăsură.

Şi poliţistul asuda şi gâfâia ţiindu-se de Randel, ce tot iuţea pasul.

— Dobitocul ăsta e de oţel, ca şi maşinele inginerului! zicea Durantin. Incă n'am vĕzut om mergênd aşa de repede! Nu maĭ pot! Şi cu cât merge, cu atât mĕ întrece.

(Va urma)

Cronica literară

POEME IN PROZĂ

I

Surorei mele

Plec departe, în ţărĭ strĕine. Singur acolo voiŭ rătăci şi în neştire îmĭ voiŭ conduce paşiĭ. Inaintea 'mĭ este necunoscutul negru ca şi durerea 'mĭ. De-acum unul de altul vom fi despărţiţĭ şi pe osebite căĭ vom păşi. Numaĭ gândul meŭ aicĭ va rĕmâne, dar la tine cu duioşie mĕ voiŭ gândi, la tine care 'mĭ aducĭ aminte ale copilărieĭ frumoase vremurĭ...

Dar tu, poate nicĭ nu te veĭ maĭ gândi la mine, poate vremea şi întâmplările te vor face să mĕ uiţĭ cum ades se uită o impresiune fie cât de tare, dar care a trecut. Şi în a vieţeĭ luptă poate veĭ uita că aĭ un frate ce rătăceşte singur şi nenorocit... Dar nu. La a mameĭ dulce amintire gândind, la a eĭ icoană sfîntă şi duioasă, când din ochĭ îţĭ vor curge arzătoare lacrimĭ, te veĭ gândi la mine, căcĭ am iubit-o amândoĭ...

Şi chiar când voiŭ muri, sufletul meŭ sburând din acele ţărĭ strĕine, va veni aicĭ, aicĭ unde împreună am copilărit şi unde împreună am rîs şi am suferit...

Şi când, pe al mameĭ mormênt, lacrimile tale arzătoare vor plânge frumosul trecut perdut pentru tot-d'auna, amintirea tristeĭ mele viețĭ va sbura în juru'ţĭ şi 'ţĭ va şopti; supune-te!

* * *

CONVOIUL

Incet porneşte funebrul convoĭ urmat de câte-va trăsurĭ sărace. Intr'una din ele soţia îşĭ plânge bărbatul ce-o părăseşte pentru tot-d'a-una, lăsându-ĭ în urmă ca moştenire, sărăcia şi o droaie de copiĭ. Din timp în timp ea suspină amarnic şi câte-va femeĭ cearcă să 'ĭ aline durerea cu vorbe bune, să 'ĭ dea curagiŭ pe când şi ele plâng. Iar într'altă trăsură copiĭ rîd şi se bucură că pleacă şi eĭ cu trăsura.

* * *

IN BĂTRĂNEŢE

Am fost tînĕr, am avut o lume de iluziĭ şi speranţe, dar lovindu-mĕ de realitatea crudă, le-am vĕzut căzênd, una câte una în noianul imposibilităţiĭ; am plâns prea puţin de şi am suferit prea mult, şi acum de atâta durerĭ sunt bătrăn...

Acuma, de şi sunt bătrăn din pricina atâtor durerĭ suferite din copilărie şi până acuma, dar când vĕd moartea cum m'aşteaptă rînjind, aş voi totuşĭ să fiŭ iar copil cu o lume de iluziĭ şi speranţe, de şi ştiŭ că o să le vĕd din noŭ perind una câte una...

* * *

EI

Te-am revĕzut. Pe loc am stat şi m'am gândit cu duioşie la frumosul trecut şi mi-a părut rĕŭ, nu de tine, căcĭ tu acuma cu inima 'ţĭ de ghiaţă mĕ 'nspăimânţĭ, dar de acea frumoasă viaţă de demul şi de acea copilă blândă, prietenoasă şi cu inima caldă...

Mastino.

MÎNGÏERE

Da, nu te întrista amice... Frunţeĭ tale incadrată,
— De svîcnirĭ de-ale gîndireĭ, numa urme-adânc săpată —
Lasă-î tihna trebuinţă, căcĭ cu ochiĭ minţeĭ tale,
Câte cercurĭ de mizeriĭ nu zăreştĭ in a ta cale ?!..
Sunt destule, prea destule pentru un suflet care simte
In acest noroĭ de oamenĭ—in mulţimea de morminte
Să sfărâme orĭ ce stavilĭ de gândire omenească,
Şi din dulcea-ţĭ linişire, să te ia, să te răpească...
Nu sdrobit de vrajma lumeĭ, şi de-a tale sfinte dorurĭ
Depărtează-te de zgomot... nu 'ncerca ca stolurĭ, stolurĭ,
De gândirĭ să te cuprindă. Lasă liniştea dulceagă
Să te fure 'nesimţire; iar la lumea cea pribeagă
Nu gândi.... ci lasă'o în pace, trista cale să-şĭ urmeze,
Lasă umbra şi ţărina, prin palate să-şĭ dureze
Din schinteia de mişcare, din viaţa efemeră,
O 'nbuibare de mizeriĭ, dintr'o clipă austeră...
Nu căta că în ungherul, trist de trista-ĭ vecinicie
Umbre, ţerină.. de avalma, moartea toate o să 'nviă
Şi întreg noianul lumeĭ, sub aceleaşĭ bolţi în scândurĭ
Răscoli-va tină 'n tină, aşezată rândurĭ, rândurĭ....
Da mişelnică-ĭ răsplata, ea la urma urmeĭ toate..
Şi înbuibatul.. suferindul, în acelaşĭ loc să 'noate.
Si viaţa suferinţeĭ, cu ţărînă nesimţireĭ,
Pe acelaş drum să meargă, spre salaşul nemurireĭ,

. . . .
. . . .
. . . .

Dar ce zic? Noĭ poate astă-zĭ—întrupare de pacate
Cu vederea minţeĭ noastre, poate nu vedem departe
De-ĭ fiinţa, nefiinţa, cum şi unde nu pătrundem,
Şi cu patimĭ uriaşe, pretutindenĭ ne ascundem,
Pe sub bolţĭ imaginare, sclipirĭ de multe stele,
– Ochĭ de haos fără margini, ţinte negrelor perdele —

* * *

In căsuţa-ţĭ tăinuită, lasă 'n pace-a ta simţire.
Zbuciumată 'n... temelie de-a ta trudnică gândire,
Căcĭ lăsând locu-ţĭ de pace, de viaţă şi de bine,
Soarta vecinică a lumeĭ şi fatală pentru tine
Rasvrăti-va iar gândirea-ţĭ...., ...
Şi sfârşitul căeĭ noastre aşa mult nu te 'ntristeze
Că întîmplarea vrut-a 'ntine suferinţa să 'ntrupeze
Căcĭ partaşul fericireĭ în minuta cea din urmă
Suferi-va cât şi tine pân ce scurtul fir se curmă.—

Galaţi **Th. Vangheli**

G. D'ESPARBES

O PRINSOARE

— Eĭ bine, generale, ia spuneţĭ o istorie strigă cine-va.

Din fotoliul săŭ, un cap bătrân şi palid începu să râză.

General Bresol era o căzătură prăpădită să'l sufili şi să'l daĭ jos.

Şi cel care îĭ vorbise se pusese în faţa căminuluĭ, cu mâna stângă la ceafă, cu picioarele desfăcute, cu o ţigară în mâna dreaptă. Avea mutra prostănacă şi necioplită. Generalul se uită la el un moment zâmbind ironic.

— Istoriele mele? D-le citiţĭ istoria

— Aşĭ vrea să fiŭ în locul D-voastră a spus prostănacul. Ce traiŭ împărătesc duceţĭ în retragerea D-voastră!

Av ţĭ veniturĭ magnifice adunate în oraşele Europeĭ prin care aţĭ trecut; vi se face toate onorurile; din miniştriĭ faceţĭ ce voiţĭ; toate guvernele se întrec să vĕ servească. Când vĕ îmbrăcaţĭ cu uniforma, un copil abia ar putea să vĕ poarte crucile. O soartă bună, o repet, şi cu dragă inimă aş vrea să fiŭ în locul D-voastră.

Şi începu să râză greoiŭ.

— Situaţia D-voastră Generale aşĭ primi-o în locul situaţieĭ mele!

Generalul ridică ochiĭ, îl privi şi rĕspunse cu glas limpede şi rece:

— Primesc o asemenea schimbare dar să facem o prinsoare.

— Care? întrebă baronul, pentru că prostănacul era baron.

— Eŭ vĕ cedez cele o sută zece miĭ de leĭ venit, cele treĭ hotelurĭ după bulevardul Pereire, cele două castele din provincie şi toate crucile şi brevetele dacă faceţĭ numaĭ de cât înaintea noastră a o suta mia parte din ce am făcut erĭ ca să câştig toate acestea.. Vĕ învoiţĭ?

— Glumiţĭ!

— Nu glumesc de loc.

Baronul, cu aer nehotărât întoarse spre mosafirĭ ochiĭ luĭ marĭ dobitoceştĭ, dar întâlni privirea batjocoritoare a marchiseĭ. Cum eraŭ femeĭ multe se puse şi el şi respunse:

— Primesc. Ce trebue să fac?

La aceste cuvinte ruina imperială tremură:

— Să mĕ ducă cine-va în grădină; toţĭ D-niĭ să ia pustĭ şi gloanţe.

Servitoriĭ puseră pe general într'un scaun pe rotile şi cu eĭ în frunte, toţĭ câţĭ eraŭ în salon eşiră în grădină uimiţĭ.

Generalul puse să'l ducă în capul unuĭ aleĭ de teĭ, foarte lungĭ, în capul eĭ se zăriaŭ zăbrile porţeĭ.

— Câţĭ metriĭ sunt de aci până la poartă?

— Vr'o sută, zise cine-va.

Era o zi frumoasă. Soarele lumina mătasea rochelor şi juca pe umbreluţele răsturnate.

— Câte pustĭ, întrebă generalul.

— Cincĭ-spre-zece, răspunse marchiza.

— Puneţi-vĕ pe două rândurĭ, cu faţa spre poartă. Şi D-voastră D-le faceţĭ o svtă de paşĭ înainte şi vĕ opriţĭ.

Baronul cercă să zâză:

— Generale.....

— Aide! Nu ştiĭ ce avem să facem. Mergeţĭ!

Pe când baronul îşĭ numĕra paşiĭ, puşcaşiĭ se aşezară pe două rândurĭ.

— Incărcaţĭ pustile! porunci Generalul.

Se auzi un pârâit de oţele şi se făcu tăcere.

In capul aleeĭ baronul se opri.

— Bine...., Murmură Generalul. Acum zise el servitorilor, duceţi-mĕ la spatele Domnilor.

— D-le baron, acuma e vremea să vĕ ţineţĭ de prinsoare. Când voiŭ porunci cele cincĭ-spre-zece puştĭ vor trage în D-voastră o singără dată. Gloanţele n'aŭ să vĕ nemerească şi hotelurile, castelele, crucile mele, vor fi ale D-voastră gândiţi-vĕ, aveţĭ treĭ secunde.

Femeile începură să ţipe. Baronul o şterse printre copacĭ găsind gluma lugubră. Şi pe când puşcaşiĭ îşĭ plecaŭ pustile, neştiind dacă Generalul vorbeşte serios, servitoriĭ duseră în casă pe Generalul, care avea castele, şi crucĭ, pentru cuvântul simplu, că timp de teĭzecĭ de anĭ treĭ milioane de inimicĭ trăseseră cu puşca în el şi nu'l nimeriseră nicĭ odată.

FATA MAMEI!?

Suflet înglodat în rele şi nenorocit rĕmas,
Mângîerea pentru tine vecinic stins-a al eĭ glas.
Ce cărare-a desfrînăreĭ, maĭ murdară aĭ să urcĭ,
Când abia ajuns-a astă-zĭ drumul eĭ între rescrucĭ?
Ce blesteme te apasă ? Ce poruncĭ sfinte-aĭ călcat?
Căcĭ isvorul mântuireĭ pentru tine e secat!

* * *

Trist destin şi grea povară. — Stânca negrelor blesteme
Te apasă fără milă; şi sub ea sufletu'ţĭ geme
Prostituţia, derîsul şi noroiu'n care 'noţĭ,
Veştejit-a tot!... Şi astă-zĭ trăiescĭ vie între morţĭ;
Scândura alunecoasă, peste care calcĭ orbeşte,
E peirea! Te oprescе, cugetă şi-adînc gîndeşte!...

* * *

Putrigaiul ce sub talpa-ţĭ crezĭ că-ĭ stîncă de granit
E prăpastia peireĭ, labirint nemărginit! . . .
Aĭ s'ajungĭ a'ţĭ vinde corpul nu *p'o roche* saŭ p'o *pană*
Pentru-o *fleică*, pentru-o *ţuică* şi pe urmă . . . de pomană...
Mergĭ acum şi spune'n taină *mămiţicheĭ* la ureche
De maĭ poartă acum în gură fraza eĭ umflată veche:
«Fata mea s'ajungă a'şĭ vinde corpul eĭ ca o Harpistă?»

* * *

Sic!... rĕspunde! aratăţĭ fruntea! unde-ĭ vorba pe simistă?!
Mamă bine-făcătoare tainică şi cu secrete,
Aĭ veniturĭ bune-acumă. venit de la două fete,
Cred acuma că în taină, corpul ţi-se odihneşte,
Căcĭ veniturĭ aĭ destule!...Fetele de, biet, munceşte!..
Cafeluţa ta cu lapte, masticuţa, vinişorul
Sunt asigurate toate, acum nu le maĭ ducĭ dorul.
Apoĭ sfânta leturgie! Vinerea acatiştĭ sfinte
Le păzescĭ cu îngrijire, cu un biet vĕduv părinte,
Preot şi duhovnic încă la biserica vecină.
Te ajută, te îngrijeşte, ce să'ĭ facĭ? vĕduv suspină!
Şi apoĭ maĭ an ţărţĭ, 'mĭ pare, când ţi-aĭ măritat o fată,
Ţi-a dat banĭ, cu împrumutare; ia gândeşte bine!. cată!....
Vierme, stârv, fiinţă ştearsă chiar din cartea celuĭ sfânt,
Tu trăeştĭ rozînd nemernic...Şi copiĭ'ţĭ în mormânt!..
Suflet laşĭ, mocirlă scârbăm cu va fi sfârşitul tăŭ ?!
Eŭ te plâng şi zic din sufiet: «să te erte D-zeŭ!..»

Viena, 24 Maiŭ 1891. **Ioan Jieanu**

INFORMAŢIUNI

Ni se scrie din Plasa Argeşul-Văslan că hoţiele de caĭ sunt aşa de dese şi hoţiĭ atât de îndrăzneţĭ că locuitoriĭ trebuesc să stea cu pariĭ să 'şĭ apere vitele.

Ştie oare D. Comăneanu prefectul de Argeş de acest lucru? Dacă nu ştie i-o spunem noĭ.

—✠—

In urma străluciteĭ pleduariĭ a D-luĭ căpitan în retragere Dumitru Manolescu, consiliul de rĕsboiŭ al corpuluĭ al III-lea de armată, a redus pedeapsa sub-locotenentuluĭ Const. Georgescu de la 4 anĭ închisoare, la 15 zile şi la destituire.

—✠—

Aseară s'aŭ întors de la Balta-Albă copiiĭ trimeşĭ de către Eforia spitalelor spre a face băĭ.

—✠—

Societatea Română de arme, gimnastică şi dare la semn face cunoscul D-lor membri că lecţiunile de scrimă şi gimnastică de la 1 Septembrie 1891 vor avea loc în zilele şi orele următoare:

Lunea, Mercurea şi Vinerea de la 4—6 p. m. scrima; Marţea, joia şi Sâmbăta gimnastica.

Tragera în ţintă cu pistolul în toate zilele de la ora 9 a. m. până la 6 seara.

Domniĭ care doresc a se prenumera între numĕrul membrilor societăţeĭ se pot adresa în fie-care zi la societate.

Comitetul

—✠—

A apărut şi se află de vînzare la librăria Sfetea, precum şi la cele-l'alte librăriĭ: **Abecedarul Românesc** saŭ **Cheea cărţeĭ** de D. *Th. D. Speranţă.*

Avem deosebită plăcere a recomanda această carte ca cea maĭ uşoară, maĭ sistematică şi îndemânatică pentru copiĭ. Bucăţile în literă cursivă pe care le conţine, servesc în acelaş timp şi de model de scriere pentru micuţiĭ şcolarĭ. Pe lângă simplicitatea metodeĭ care nu îngreue nicĭ cum pe copiĭ.

Acest abecedar are avantagiul de a nu prezinta copiilor nimic ne ştiut; totul merge în modul cel maĭ strict de la cunoscut la necunoscut. Nu putem încheea fără a recomanda în acelaşĭ timp bucăţile de citire coprinse în acest abecedar, bucăţĭ din cele maĭ gustoase şi maĭ atrăgătoare pentru copiĭ, fiind atât prin text cât şi prin ilustraţiunĭ acomodate foarte bine cu inteligenţa şi materialul de cunoştinţĭ al copiilor.

Vom reveni.

—✠—

Suntem rugaţĭ din partea Domnilor *Lincoln Bennett & Co*, celebri fabricanţĭ de pălăriĭ englese, Sackville Street 3, Piccadilly Londra, să anunţăm că *singurul representant* în toată România al firmeĭ D-lor şi al firmeĭ *Melton & Co*, care le aparţine, este **D. S. FAIN,** Bucureştĭ, Calea Victorieĭ, Nr. 52, pentru a se feri publicul de contra-facerĭ.

MERSUL TRENURILOR

PORNESC DIN BUCUREŞTI:

Bucureşti-Iaşĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureştĭ la ora 7 dim., din Ploeştĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focşanĭ 1,20 p. m., din Mărăşeştĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,09 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7 seara, din Păşcanĭ 8,49 s., soseşte în Iaşĭ 11,05 s. — **Accelerat**, pleacă din Bucureştĭ 9,35 seara, din Ploeştĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicul-Sărat 1,46 dim., din Focşanĭ 2,43 dim., din Mărăşeştĭ 3,20 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Păşcanĭ 8,40 dim., soseşte în Iaşĭ la 10,45 dim.

Bucureştĭ-Vasluĭ, Brăila-Galaţĭ, direct accelerat.— Pleacă din Bucureştĭ la 7.50 seara, din Ploeştĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara, din Rîmnicu-Sărat 12.39 s., din Focşanĭ 1,37 nóptea, din Mărăşeştĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., soseşte în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galaţĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea, din Barboşĭ 3,22 d., soseşte în Galaţĭ 4 dim.

Bucureştĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 6,40 seara, din Titu 7,47 seara, din Piteştĭ 9,08 seara, din Costeştĭ 9,36 dim., Slatina 10,57 seara, din Piatra Olt 11,19 seara, din Craiova 12,24 noaptea, din Filiaşĭ 1,13 dim., din Turnu-Severin 3,10 dim., soseşte în Vêrciorova 3,32 dim. — **De persoane** pleacă din Bucureştĭ 8.10 dim., din Titu 9,39 dim., din Goleştĭ 11 dim., din Piteştĭ 11.37, din Costeştĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2 29 p. m., din Craiova, 4,04 p. m., din Filiaşĭ 5,18 p. m., din Turnu-Severin 7,59 seara, soseşte în Vêrciorova 8,25 s.— Fulgerul pleacă din Bucureştĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteştĭ 6,22 s., din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,28 seara, din Filiaşĭ 10.15 seara, din Turnu-Severin 12,06 noaptea, soseşte în Vêrciorova 12,28 noaptea.

Bucureştĭ-Craiova, direct, persoane. —Pleacă din Bucureştĭ 2.48 p. m., din Titu 4.03 seara, din Goleştĭ 5.30 seara, din Piteştĭ 6 seara, din Costeştĭ 6.31 seara, din Slatina 8.32 seara, din Piatra 9.05, soseşte la Craiova 10.20 s.

Bucureştĭ-Piteştĭ, direct, persoane.—Pleacă din Bucureştĭ 6.45 d., din Titu 8.21 d., din Goleştĭ 9.44 d., soseşte la Piteştĭ 10.44 d.

Bucureştĭ-Galaţĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 9.40 d., din Ploeştĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2.05 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboşĭ 5.59 p. m., soseşte Galaţĭ 6.35 seara.

Acelaşĭ tren spre Tecucĭ.—Pleacă din Buzĕŭ 2.15 p. m., din R.-Sărat 3.49 p.m., din Focşanĭ 7.48 seara, din Mărăseştĭ 9.02 seara, soseşte Tecucĭ 9.45 seara.

Bucureştĭ-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 4.40 p. m., din Ploeştĭ 6.17 seara, din Câmpina 7.18 seara, din Sinaia 8.31 seara, soseşte Predeal 9.10 seara.

Accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 7.35 d., din Ploeştĭ 9.44 d., din Câmpina 10.48 d., din Sinaia 12.03 p. m., soseşte Predeal 12.45 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 8.50 d., din Ploeştĭ 10.48 d., din Câmpina 11.55 d., din Sinaia 1.14 p. m., soseşte Predeal 1.56 p. m.

Bucureştĭ-Giurgiu, direct, (fulgor), pleacă din Bucureştĭ 5,35 dim. soseşte Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureştĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., soseşte Giurgiu 10,18 d. — *De persoane* din Bucurdştĭ, gara de Nord 5.25 p. m., din Filaret 5,55, soseşte Giurgiu 7,48 s.

Bucureştĭ-Călăraşĭ Feteştĭ-Slobozia, pleacă din Bucureştĭ 7,50 dim., soseşte Călăraşĭ 12,20 p. m. Feteştĭ 11,55 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREŞTI

Din Iaşĭ 7,30 d. şi la 9,55 s.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 11.55 d. la 8,50 s. şi la 9,30 seara.
Din Galaţĭ 5,10 s.
Din Vêrciorova 11.15 s. Fulgerul, la 9,25 d. acceleratu 8,25 s. persoane.
Din Craiova 12,55 p. m
Din Piteştĭ 9,10 seara.
Din Călăraşĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,56 p. m. fulgerul, la 0,45 d. şi 7,20 s. persoane.

Proprietar-Editor, Th. Basilescu.
Bucureştĭ. — Typografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.